

X.

Betænkning

over

Statsrevisorernes Beretning angaaende Statsregnskabet for Finants-

saaret

1851.

(Afgiven af Landstingets Udvalg.)

A.

Naar Statsrevisorernes Beretning om Statsregnskabet for Finantsaaret 1851—52, eller som det, ikke blot fortæller, men især langt tydeligere, efter sammes Hovedbestanddeel ovenfor er benævnet: for Finantsaaret 1851), hvorover det er paalagt undertegnede Udvalg at afgive Betænkning, først er udfærdiget under 15de Juni 1854 — altsaa henved et Fjerdingaar efter Slutningen af det Rigsdagsmøde, hvori det havde været ønskeligt, at samme kunde have fundet sin endelige Afgjørelse, — da have Revisorerne deels i den Skrivelse, hvormed Sagen er fremsendt, deels ved de hvert enkelt Affnit vedføjede Datoer for Bemærkningernes, Besvarelsernes og Vedtegningernes Udfærdigelse, oplyst, at Skylden derfor væsentligen er at søge i den lange Tid, som de gjorte Bemærkningers Besvarelse har medtaget for flere af Ministerierne, blandt hvilke navnlig Krigsministeren først under 16de Mai 1854 har givet Tilsvær paa de under 30te Septbr. 1853 ham tilføjede Antegninger.

Da Betydningen og Virksomheden af Rigsdagens Control med den hele Statshusholdning væsentligen er betinget af, at den kan bringes til Anvendelse i betimelig Tid, er den paapegede Ulempe beklagelig. Men da Mangelen af en dette hele Forhold ordnende, særlig Lov medfører Savnet af bestemte Regler for den Tidsfrist, inden hvilken Revisionsarbejdet paa

fine forskellige Stadier skal være tilendebragt, og for de Midler, hvorved disse Reglers Efterlevelse skal sikres, saa maa Udvalget indskrænke sig til at udtale det Haab, at samtlige Ministre og Revisorerne ville forene deres Bestræbelser for snarest muligt at naae det Mål, som Omstændighederne ikke have tilladt endnu at fyldestgjøre, at Revisionsens Beretning kan blive forelagt hver ordentlig Rigsdag, ved dens Sammentræden, for det næstfødste Finantsaar. Først naar det er bragt derhen, at samtidig med Finantslovudkastet for det paafølgende Finantsaar, Regnskabet for det foregaaende, og Revisionsarbejdet for det næstforegaaende Finantsaar indbringes for Rigsdagen, først da vil dette hele Anliggende være kommet i sin rette og regelmæssige Gang. Det sees let, at det, for at naae dette Mål, vil være nødvendigt, at i eet Aar tvende Aars Regnskaber bringes til endelig Afgjørelse.

Da Decisionen af Regnskabet for Finantsaaret 1850 først har fundet Sted, længe efter at det nu til Afgjørelse foreliggende Regnskab var afgivet og, for største Delen, efterat sammes Revision var tilendebragt, saa er det en Selvfølge, at den foregaaende Decision ikke herpaa har kunnet